

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра іспанської та французької філології

Допущено до захисту

“_____” _____ року

Завідувач кафедри

_____ Олена ЗАЛЕСНОВА

КУРСОВА РОБОТА

з лінгвістики на тему:

“Вплив запозичень на збагачення словникового складу сучасної іспанської літературної мови”

Студентки групи Млі03-20

Спеціальність 035 Філологія

Спеціалізація 035.051 Романські мови і літератури

(переклад включно), перша – іспанська

Освітня програма Іспанська мова і література, друга

іноземна мова, переклад

Шумовської Дар’ї Олександрівни

(ПІБ)

Науковий керівник:

Кандидат філологічних наук

Наваренко Інна Анатоліївна

(науковий ступінь, вчене звання, ПІБ).

Чотирибальна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії:

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

_____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

Київ 2024

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ

- 1.1 Запозичення як лінгвістична одиниця
- 1.2 Роль запозичень у поповненні словникового складу мови
- 1.3 Види запозичень та їх особливості функціонування в мові
- 1.4 Вплив запозичень на збагачення словникового складу сучасної іспанської літературної мови

РОЗДІЛ 2 ЛЕКСИЧНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

- 2.1. Шляхи збагачення словникового складу сучасної іспанської мови
- 2.2. Процес адаптації запозичень в іспанській мові. Асиміляція запозичень в іспанській мові
- 2.3. Роль англіцизмів в сучасній іспанській мові
- 2.4. Функціонування запозичень у іспаномовних сучасних текстах

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ВСТУП

Актуальність дослідження. У вивченні мовних запозичень існує певна традиція. Лінгвістичний аналіз цієї теми завжди був пов'язаний з розглядом питань соціальних і культурних контактів між народами та “чистоти” лексики певної мови. У сучасній лінгвістиці запозичення знову опинилися в центрі уваги завдяки постійному розширенню міжнародного спілкування та інтеграційним процесам, що відбуваються в різних регіонах світу. Аналіз конкретних мовленнєвих ситуацій та їх складових елементів є важливим завданням для нових розробок у лінгвістиці.

Важливе місце у вивченні запозичень займає питання чистоти мови-реципієнта. Наскільки лексика чужої мови є необхідною в цій мові, і наскільки плідною є боротьба з тією чи іншою іншомовною лексикою, яку багато авторитетів у лінгвістичній галузі вважають зайвою, непотрібною і засмічуючою мову? Зрозуміло, що сьогодні неможливо вплинути на кількість і характер запозичень виключно за допомогою логічних аргументів і суджень письменників і мовознавців, як зрозуміло, що на кількість і характер запозичень неможливо вплинути за допомогою них самих (А. Загнітко, І. Ющук).

Словниковий склад мови відображає суперечливі тенденції: статичність і динамічність. Найважливішою і найхарактернішою рисою лексичної системи є її рухливість, варіативність і готовність до вдосконалення та розвитку за допомогою різних засобів і ресурсів.

Іспанська лексика - це жива відкрита система різноманітних лексичних одиниць, яка характеризується певними відношеннями між ними.

З синхронної точки зору, мова - це сукупність можливих або обов'язкових засобів вираження, які є загальноживаними в даний момент; з діахронної точки зору, це сукупність засобів, які передаються з покоління в покоління - це традиція. У запозичених словах діахронічні та діахронічні риси мови ніби злилися воедино [2, с. 43].

Старіші запозичення, які зараз є частиною сучасної мови, відображають елементи минулих культурних шарів та особливості національної історії. З іншого боку, діяхронічна природа новозапозиченої лексики відображає традиційні засоби словотворення та новітні потреби соціальної номенклатури. Новозапозичені слова закладають підґрунтя для їхнього розвитку в мові.

Актуальність цього дослідження визначається не тільки тим, що у вітчизняному іспанському мовознавстві не проводилося подібних досліджень, але й складністю самої проблеми в практичності дослідження. Значна частина досліджень запозичених слів базується на матеріалі з інших мов, що призводить до різних підходів і джерел. Також важливо враховувати еволюцію мови, оскільки значення та вживання слів можуть змінюватися з часом. Усе це потребує системного дослідження та уточнення підходів до аналізу запозичень у сучасній іспанській мові. Хоча багато робіт, присвячених запозиченим словам, ґрунтуються на матеріалі інших мов, не існує єдиної думки щодо інтерпретації багатьох теоретичних питань і конкретних фактів.

Нова мова яскраво ілюструє соціальну природу мови. Реалії, що змінюються, суспільний розвиток, науково-технічний і культурний прогрес нерозривно пов'язані з людьми, їхньою розумовою і матеріальною діяльністю. У мовах розвинених країн світу кількість нових слів, що з'являються на сторінках газет і журналів за рік, обчислюється десятками тисяч. Це зумовлено суспільною потребою називати і розуміти все нове, а також внутрішньомовними чинниками - економією, одноманітністю, систематизацією мовних засобів, етимологією та завданням експресивного й емоційного красномовства.

Це стилістичне красномовство. Саме тому запозичення з англійської мови становлять більшість іспанських неологізмів, далі йдуть лексичні кальки з англійських слів і виразів, і відносно мало запозичень з французької, арабської, італійської, японської та інших мов.

Поява і стрімкий розвиток комп'ютерних технологій та інтернету з другої половини 20-го століття принесли зміни в мови, і іспанська мова не є винятком.

Це найбільш динамічний засіб обміну інформацією в історії людства. Сьогодні доступ до інтернету з мобільних телефонів і телевізорів розширив коло користувачів, дозволивши обмінюватися інформацією через мережі з іншими пристроями. Це перший по-справжньому глобальний інструмент комунікації, який виходить за межі національних кордонів.

Як тільки ви потрапляєте у віртуальний світ, де ви можете спілкуватися в режимі реального часу з будь-ким на іншому кінці світу, відчуття відстані зникає. Як універсальний засіб комунікації, кордони між мовами також розмиваються. Сьогодні вже не можна сказати, що нові інформаційні технології та засоби масової інформації не мають значного впливу на мову.

З'явилося багато спеціальних слів і виразів, нових термінів і словоформ. Інтернет та інформатика є постійним джерелом нових слів і термінів, більшість з яких походять з англійської мови, але не перекладаються на іспанську і залишаються в мові у своєму первісному вигляді. Сьогодні зв'язок між комп'ютерами, наукою та мовою настільки тісний, що це питання привертає багато уваги. Нові технології та комп'ютери вже є частиною нашого повсякденного життя. Вони є частиною нашого дозвілля, вони є в кожному домі, ми не можемо від них відмовитися, як і не можемо ігнорувати той факт, що вони спричиняють значні зміни в письмовій мові та в розмовній мові під їхнім впливом.

Щороку в мовах розвинених країн світу з'являється багато нових слів. Більшість з них є тимчасовими, але деякі залишаються в мові надовго: у 20-му і на початку 21-го століття багато вчених присвятили себе вивченню неологізмів: М. Кабре, Р. Герреро, Р. Моралес, Х. Міранда та ін.

Об'єктом роботи є лексика іспанської мови, а саме, запозичення в іспанській мові.

Предметом - структурно-семантична характеристика запозичень у іспанській мові.

Метою роботи є аналіз впливу запозичень на збагачення словникового запасу іспанської літературної мови.

Завдання:

- дослідити запозичення як лінгвістичну одиницю;
- охарактеризувати роль запозичень у поповненні словникового складу мови;
- описати види запозичень та їх особливості функціонування в мові;
- дослідити вплив запозичень на збагачення словникового складу сучасної іспанської літературної мови;
- дослідити шляхи збагачення словникового складу сучасної іспанської мови;
- дослідити процес адаптації та асиміляції запозичень в іспанській мові;
- дослідити англіцизми в сучасній іспанській мові;
- дослідити функціонування запозичень у іспаномовних сучасних текстах.

Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ

1.1 Запозичення як лінгвістична одиниця

В.М. Арістова вважає, що концепція “запозичення” є універсальною і пов'язана з такими термінами, як “іншомовне” і “засвоєне”, які мають один або кілька ступенів адаптації до мови-партнера.

В області лінгвістики, термін “préstamo”, що в перекладі з іспанської означає “запозичення”, описує процес передачі окремих лексичних елементів з однієї мови до іншої [9, с. 41].

Іспанський мовознавець Ф. Ласаро Карретер у своєму “Словнику лінгвістичних термінів” характеризує це як “мовний елемент, який одна мова перейняла від іншої, адаптувала, імітувала або перетворила на свою оригінальну форму” [4].

Згідно зі “Словником сучасного іспанського мовлення”, запозичення включає введення лексичної одиниці з однієї мови до іншої у її первісній формі або з фонетичними, орфографічними чи морфологічними модифікаціями, що адаптують її до системи приймаючої мови [6]. Іншими словами, такі слова увійшли до лексикону з іншої мови. Це лінгвістичне явище зустрічається в усіх мовних системах.

Запозичення лексики є комплексним процесом, який можливий як у формі усного, так і писемного спілкування. В усному варіанті слова зазвичай зберігають свої первісні орфографічні, фонетичні та граматичні характеристики, що сприяє їхній більшій асиміляції у новій мові, на відміну від писемного варіанту. Соціолінгвіст Джон Гумпертц визначає запозичення як процес, під час якого слово або фраза з однієї мови інтегрується у граматичну систему іншої мови, стаючи розпізнаваним для її носіїв як частина їхнього лексикону [2].

У лінгвістичних дослідженнях термін “запозичення” використовується у двох контекстах. Згідно з теоріями мовних контактів та взаємодії мовних систем, запозичення розглядається як метод збагачення словникового запасу

мови, як це описано в роботах І. Бодуена де Куртене, Л. Блумфільда, Е. Хаугена та Л. Булаховського. Також цей термін означає процес введення та адаптації запозиченої лексики, а також самі запозичені слова або лексеми, що є результатом цього процесу. Зазвичай запозичуються окремі слова, менш часто - синтаксичні конструкції або фразеологізми. Запозичення окремих звуків та словотворчих морфем, таких як суфікси, префікси та корені, відбувається через процес вторинного вилучення з уже запозичених слів. Оскільки запозичені слова часто адаптуються та іноді асимілюються в структуру мови, їх іноземне походження не завжди відчувається носіями мови і може бути виявлене лише за допомогою етимологічного аналізу.

1.2 Роль запозичень у поповненні словникового складу мови

Внесок іспанської мови в літературний світ є значним, і це відбилося на еволюції української літератури. Аналіз творів іспанських митців, вивчення літературних концепцій та їх вплив на українські літературні традиції представляє собою захоплюючий сегмент літературної науки.

Історія іспанської літератури є різноманітною та пронизана численними епохами та стилями. Внесок таких видатних авторів як Мігель де Сервантес, Федеріко Гарсія Лорка, та Пабло Неруда важко переоцінити, адже їхні твори мали величезний вплив на літературний світ. Дослідження цих літературних шедеврів відкриває унікальність, тематичну глибину, стилістичну виразність та мовну естетику, а також сприяє пошуку оптимальних шляхів для їх перекладу та адаптації на українську мову.

Одним із прикладів впливу іспанської літератури є концепція “магічного реалізму”, яка зародилася серед латиноамериканських письменників, зокрема Габріеля Гарсія Маркеса. Цей літературний напрямок вирізняється включенням елементів магії та фантастики у реалістичні наративи. Вивчення периферійного реалізму та його резонансу в українській літературі сприяє розвитку новаторських підходів до творчості, жанровим експериментам та розширенню арсеналу літературних виразових засобів.

Лексичні елементи, що походять з іспанської мови, такі як “серенада” (serenata), “сонет” (soneto), “квінтілья” (quintilla), “бурлеск” (burlesque) та інші, активно втілюються в літературний дискурс. Розуміння та переклад цих термінів на українську мову відіграє ключову роль у глибокому осмисленні їхнього використання в українському літературному контексті. Адекватний переклад літературних понять є критичним для збереження інтелектуальної сутності твору, його естетичної вартості та сприяє культурному обміну між різними літературними спільнотами. [10].

Іспанські літературні запозичення збагачують українську літературну спадщину, розширюючи спектр жанрів та стилів. Вони відкривають нові горизонти для українських авторів, стимулюючи їхню творчість та сприяючи літературному розвитку.

Дослідження іспанських літературних творів та термінології відіграє важливу роль у культурному діалозі та зближенні літературних традицій, сприяючи розвитку української літератури та відкриваючи нові творчі можливості.

Іспанська мова, з її широким поширенням та різноманітністю діалектів, може створювати виклики для взаєморозуміння між носіями різних регіонів. Це вимагає глибокого розуміння мовних нюансів для досягнення точного перекладу.

Для досягнення високоякісного перекладу необхідно зануритися в історію та еволюцію мови. Іспанська мова включає численні слова та фрази, які беруть свій початок в арабській мові, що ускладнює їх ідентифікацію як запозичень. Вплив англійської мови також помітний, оскільки іспанці часто вдаються до калькування для створення нових слів, які відтворюють англійські терміни за формою та змістом. Наприклад, запозичене слово “онлайн” використовується в українській мові наступним чином, а в іспанській його еквівалент звучить як “*en linea*”. Особливо це стосується випадків, коли запозичення не є дослівним перекладом, а виражається схожими іспанськими словами.

Також створюють складнощі слова з багатьма значеннями. Наприклад, іспанське слово “*planta*” не завжди перекладається як “рослина”, але може також означати “поверх”, “виробництво” чи “план”, в залежності від контексту. [7, с. 56].

Перекладачі також часто стикаються з “фальшивими друзями”, чий написання та вимова здаються знайомими, але їхні переклади є неправильними. Наприклад, слово “*carta*” означає “лист”, а не “карта”, а “*dato*” перекладається як “дані”, а не “дама”.

Серед іншого, іспанська мова, як і інші романські мови, має латинську основу, що вимагає від перекладачів знання латинських фраз, які часто використовуються в текстах, особливо пов'язаних з культурою та історією. Для точного перекладу необхідне розуміння культурних особливостей держави. Деякі з найбільш часто вживаних латинських фраз в іспанській мові включають: *de facto* (фактично), *carpe diem* (лови момент), *Veni, vidi, vici* (Прийшов, побачив, переміг), *bellum civile* (громадянська війна), *PS* (*Post Scriptum* – “після написаного”). Латинська мова також залишається важливою в юридичній лексиці, з такими термінами як: *in favorem* (на користь), *injuria verbalis* (образа словом), *injuria realis* (образа дією), *causa justa* (поважна причина).

Загалом, іспанська мова містить численні слова та фрази, які мають глибоке семантичне навантаження і вимагають ретельного дослідження для повного розуміння. Такі багатозначні слова, як “*planta*” (завод, рослина), “*cabeza*” (голова, керівник) та “*llave*” (ключ, важіль), потребують від перекладачів глибокого занурення в контекст, щоб забезпечити точний переклад.

1.3 Види запозичень та їх особливості функціонування в мові

Мова - це динамічна система, яка реагує на сигнали з навколишнього світу. Особливо це стосується лексичної системи, яка становить основну частину мови і постійно змінюється. Одним із способів створення нових слів

є запозичення. Як наслідок, існує багато типів і класифікацій запозичених слів, і багато лінгвістів створили власні системи.

Починаючи з 20 століття, багато вітчизняних і зарубіжних лінгвістів вивчали причини запозичення іншомовних слів. Так, у роботі Л. П. Крисіна [1, с. 12] вказується, що Е. Ріхтер вважав основною причиною запозичення необхідність називати речі та поняття. Лінгвісти синтезували різні резонанси запозичення, зокрема психологічні, естетичні, соціальні, лінгвістичні та інші. Лінгвістичні дослідження проводяться з метою задоволення потреб у сучасних мовних формах, понятійній диференціації, багатозначності засобів та їхнього змісту, стислості та визначеності, простоті використання.

Лінгвісти дійшли консенсусу, що запозичення - це складний процес, зумовлений лінгвістичними (внутрішніми) та екстралінгвістичними (зовнішніми) причинами.

До зовнішніх (екстралінгвістичних) причин належать:

- історично сформовані відносини між представниками різних національностей;
- необхідність номінації нових явищ життя;
- великі успіхи однієї етнічної групи в усіх сферах діяльності;
- тенденція до використання іноземних мов.

Внутрішні (мовні) причини:

- необхідність усунення полісемії та омонімії;
 - лінгвістичні причини: необхідність усунення полісемії та омонімії;
- економія мовних засобів; деякі інші причини.

До лінгвістичних зовнішніх (зовнішніх) причин відносять існування економічних, політичних, культурних і наукових зв'язків між державами. Вони вважають це єдиною основою для всіх існуючих процесів запозичення. На їхню думку, це насамперед взаємодія між державами, між їхніми відповідними культурами, політичні, соціально-економічні, культурні та повсякденні контакти між представниками держави та носіями різних мов.

Запозичення в мові фіксується лінгвістичними факторами, якщо запозичена лексична структура містить такі припущення щодо запозичення:

1. По-перше, у приймаючій мові існує полісемія. Щоб уникнути цього, запозичуються іншомовні слова. Запозичені слова також можуть спрощувати семантичну структуру.

2. Деякі семантичні аспекти виокремлюються на основі необхідності уточнення або розуміння відповідних понять.

3. Процес запозичення спрощується, якщо запозичені слова можна згрупувати в певну лексичну систему. Критерієм є загальне значення або повторення одного з елементів системи.

4. У більшості випадків оригінальне описове слово замінюється одним словом.

На думку багатьох лінгвістів, лінгвістичні причини запозичень такі:

- потреба в назві (іменуванні) нового поняття, предмета або процесу;
- прагнення до економії мовних засобів;
- специфічний білінгвізм.

Інші дослідники висувають низку переконливих причин для включення запозичень у мову [17]:

1. Необхідність називати нові речі та нові явища (наприклад, плюралізм, імпресіонізм, смартфони, ноутбуки, комп'ютери, факсимільні апарати, принтери, сканери, ксерокси).

2. Необхідно розрізняти поняття, близькі за змістом, які є близькими за змістом, але мають різну суть (як приклад: аналіз - рецензія "review"; виступ - презентація "presentation").

3. Необхідність мати спеціалізовані концепції для конкретних цілей у будь-якій сфері (як приклад: лідерство - коучинг "coaching"; вивчення споживачів - мерчандайзинг "merchandising").

4. Схильність розглядати об'єкт як єдине ціле, а не ділити його на окремі складові (як приклад: екосистема "ecosystem" - взаємопов'язана

система організмів та їхнього середовища; марафонець “marathoner” - бігун на довгі дистанції).

5. Розгалужена структура технічних та інших предметних термінів присутня в системі запозичень. Сьогодні в англійській мові це стосується переважно комп’ютерної та спортивної термінології. До неї також входять лексеми з некваліфікованих підсистем мови (представники богеми, хакери електронних систем, хіпова молодь, музиканти, члени різних угруповань і спільнот).

6. Ставлення до іншомовних слів як до більш евфемістичних та престижних (мерчандайзер - “merchandiser”, менеджер - “manager”).

У сучасних мовах запозичені слова все частіше використовуються для посилення виразності усного та писемного мовлення, особливо художніх текстів.

Їх дедалі частіше використовують для посилення виразності, зокрема, літературних текстів.

З часом слова втрачають або набувають актуальності. Наприклад, слово, запозичене з мови на початку століття, може досягти свого піку вживання лише в останньому десятилітті цього століття.

Більшість класифікацій лексичних одиниць в іноземних мовах ґрунтується на типології, розробленій Е. Хаугеном. Відрізняється лише термінологія, що зумовлено впливом національних досліджень. Цей лінгвіст розглядає всі запозичення як елементи перенесення та субституції. Перенесення включає всі ознаки схожості між запозиченням та його етимологією. Усі відмінні ознаки називаються субституціями в матеріалі запозиченої мови. Останній термін лінгвісти в даний час використовують по відношенню до звуків рідної мови, що вживаються на місці іншомовних звуків у запозиченій мові, а транспозицію в даний час трактують як імітацію структури іншомовного слова.

Е. Хауген виокремлює два основні типи запозичень за ступенем заміщення. Запозичення - це запозичення, до яких повністю або частково

перейшла фонологічна структура іншомовної лексики, а запозичення-зсуви - це запозичення, що відобразилися у зміні вживання лексики рідної мови. Запозичення поділяються на власне запозичення та гібридні запозичення, засновані на повному або частковому перенесенні іншомовних морфем. Гібридні запозичення - це ті, де одне слово є запозиченням, а інше - перекладом або вже існує в іншій мові [9, с. 60-61].

Наприклад, вживання *teléfono smart* замість *teléfono inteligente*, *red wifi* замість *red inalámbrica*. Запозичення в мові може бути класифіковано як розширення, що включає семантичні запозичення, або як створення, що охоплює запозичення синтаксичних та семантичних структур.

Переклад може бути лексичним або семантичним. Лексичний переклад відтворює словотворчу систему мови-донора, але використовує елементи мови-реципієнта. Це безпосередній переклад слова з іншої мови. Наприклад, “*consultor financiero*” з англійської “*financial consultant*”. Це робить їх більш поширеними та легшими для ідентифікації порівняно з іншими типами перекладу.

Семантичні - виникли через запозичення переносного значення слів. Крім них, існують напівкальки - слова, які є дослівним перекладом словотворчих елементів двох мов. Семантичні - у семантичних кальках є синоніми та несиноніми. Перші, так звані *falsos amigos* (хибні друзі) виявляють формальну схожість до слів з іншої мови, що полегшує семантичне перенесення. Наприклад, слово “*éxito*” в іспанській мові, яке означає “успіх”, часто плутають з англійським “*exit*”, що означає “вихід”. Окрім того, *dramático* в іспанській мові має значення *teatral*, що має відношення до драми, все частіше використовується під впливом англійської у значенні *drástico* “*несподіваний*” або “*радикальний*”. У другому типі існує лише концептуальна схожість між словами в двох мовах, але немає формальної чи етимологічної схожості. Наприклад, *rascacielos* на позначення *skyscraper* [5, с. 180].

Іншим видом запозичень є структурне цитування. Німецький дослідник і лінгвіст Вернер Бец [6, с. 54-56] виокремлює такі види структурного

цитування: *baloncesto* від англ. *basketball*. У випадку вільного перекладу виникає наближена калька: *augesúbito* від англ. *boom*. Найменш вірна модель іноземного варіанту – вільна або концептуальна калька.

Семантичне запозичення відрізняється від лексичного тим, що воно не додає нової лексики, а обмежується значенням слів, які вже існують в іншій мові. Наприклад, основне значення іспанського прикметника *júnior* та англійського *junior* - молодший за іншу людину” [4].

Е. Хауген [1, с. 53] класифікував запозичення за формальною та концептуальною схожістю. Його типологію пізніше використовували інші автори. Якщо слово має як формальну, так і семантичну схожість, воно називається подібним словом. У випадку контакту між романськими мовами та англійською, подібні слова зустрічаються в лексиці латинської та спільнороманських мов.

Ч. Пратт [7, с. 160] описує синоніми в цьому випадку. Омоніми виникають між близькими мовами виключно на основі семантичної подібності. Цей тип семантичних запозичень характерний для середньовічної арабської мови *infante* від араб. *walad* “дитина і нащадок трону” [6, с.50].

Деякі лінгвісти вважають такі слова семантично рівнозначними. Водночас, слова, які звучать подібно, але мають різне значення, називають омонімами. Наприклад, у іспанській мові слово “*realizar*” означає “здійснювати” або “виконувати”. Це може бути сплутане з англійським “*realize*”, яке означає “розуміти” або “свідомо усвідомлювати”. Ці слова звучать схоже, але мають різне значення в залежності від контексту.

В іспанській лінгвістиці запозичені слова мають ще два визначення: *extranjerismos ma prestaciones*. Перший вживається, коли йдеться про поняття, які не підлягають жодним змінам, тобто ті, що використовуються в першоджерелі. Наприклад, *rock, pizza, clip, set*. Інша використовується для запозичень, які вводять в мову нові поняття на додаток до слів.

1.4 Вплив запозичень та збагачення словникового складу сучасної іспанської літературної мови

Запозичення слів грає ключову роль у розвитку лексики іспанської мови, відображаючи її історичну еволюцію. Цей процес, коли мова приймає слова з іншої мови, часто є відображенням міжкультурного зв'язку, наукових досягнень, культурного обміну та впливу глобалізації. Іспанська мова, яка має багату культурну історію, відкрита до впливів різноманітних мовних традицій, включаючи англійську, французьку та арабську.

Запозичені терміни вносять значний вклад у лексичне розмаїття іспанської мови, розширюючи її словниковий запас та надаючи можливість описувати новітні концепції, явища та технології. Це стає особливо актуальним у світлі стрімкого розвитку технологій та культурного обміну, які породжують нові поняття, що потребують нових лексичних одиниць для їх вираження.

Запозичення впливають на багато аспектів мови:

1. Лексичний рівень іспанської мови відображає багатство та різноманітність людського життя, культури та технічного прогресу через процес запозичення. Запозичення мають значний вплив на словниковий запас іспанської мови, розширюючи його та надаючи носіям мови більш точні, наочні та виразні способи вираження своїх думок, ідей та почуттів.

2. Запозичення додають до іспанської мови нові слова, які відображають різні сфери життя та діяльності. Термінологія, яку можна запозичити з англійської, дозволяє іспаномовним говорити про нові технології, інновації та наукові відкриття без необхідності створювати чи вигадувати нові слова. Наприклад, слова “комп'ютер”, “інтернет”, “суперкомп'ютер” і “програмування” вже є невід'ємною частиною іспанської лексики, допомагаючи іспаномовним ефективно спілкуватися про сучасні технології [5].

Крім того, запозичення збільшують словниковий запас іспанської мови в культурному контексті. Слова, пов'язані з культурним життям, таким як

мистецтво, література, музика та кіно, допомагають мовцям точніше та наочніше виражати свої почуття та думки. Наприклад, такі слова, як “surrealismo”, “novela”, “soneto”, “barroco”, “ballet” доповнюють існуючий словниковий запас і дозволяють виражати тонкі мистецькі та літературні орієнтації.

Запозичення слів сприяє полегшенню комунікації між іспаномовними та представниками інших культур. Використання загальновизнаних термінів дозволяє іспаномовним особам ефективно взаємодіяти на глобальному рівні, використовуючи слова, які є зрозумілими для багатьох. Це посилює міжнародне співробітництво та культурний обмін.

Внаслідок цього, запозичення позитивно впливають на лексичну систему іспанської мови, роблячи її більш багатогранною та пристосованою до сучасного світу, а також підвищуючи її ефективність у комунікації. Запозичені слова збагачують іспанську мову, вносячи нові терміни, які відображають сучасні тенденції, тим самим розширюючи словниковий запас та підвищуючи виразність мови для її носіїв.

Запозичення слів сприяє полегшенню комунікації між іспаномовними та представниками інших культур. Використання загальновизнаних термінів дозволяє іспаномовним особам ефективно взаємодіяти на глобальному рівні, використовуючи слова, які є зрозумілими для багатьох. Це посилює міжнародне співробітництво та культурний обмін.

Внаслідок цього, запозичення позитивно впливають на лексичну систему іспанської мови, роблячи її більш багатогранною та пристосованою до сучасного світу, а також підвищуючи її ефективність у комунікації. Запозичені слова збагачують іспанську мову, вносячи нові терміни, які відображають сучасні тенденції, тим самим розширюючи словниковий запас та підвищуючи виразність мови для її носіїв. Наприклад, слово “блог” (blog) та “чат” (chat), які походять від англійської мови, стали частиною повсякденного лексикону іспаномовних країн, дозволяючи людям обговорювати сучасні технології та способи комунікації. Також слово “джаз”

(jazz), запозичене з англійської, використовується для опису музичного жанру, який набув популярності у всьому світі, включаючи іспаномовні країни. Ці слова не лише сприяють міжкультурному діалогу, але й відображають здатність мови адаптуватися до глобальних змін.

На синтаксичний рівень іспанської мови можуть впливати запозичені слова, що відображається в нових способах поєднання слів і фраз. Це створює додаткову гнучкість і різноманітність у вираженні думок та ідей, але також може призвести до розбіжностей з традиційними синтаксичними структурами цільової мови.

Один із можливих способів, як запозичення може вплинути на синтаксичний рівень, - це утворення нових конструкцій і фраз. Поєднуючи слова з мови перекладу, можна створити нові синтаксичні моделі, які відображають риси та зв'язки, що відсутні в іспанській мові. Це дозволяє мовцям точніше висловлювати свої думки або передавати більш складні концепції, роблячи їхнє мовлення відмінним від інших [7].

Зокрема, запозичені слова можуть впливати на порядок слів у реченнях. Граматичні правила порядку слів у реченнях можуть відрізнятися в мові-джерелі, і це може вплинути на побудову іспанських речень. Наприклад, в англійській мові є інвертовані конструкції, які можуть відрізнятися за порядком слів від типових іспанських речень. Коли використовуються запозичені конструкції, існує тенденція намагатися зберегти подібний порядок слів, що може вплинути на структуру речення.

Крім того, запозичені слова можуть впливати на формування складних речень і вставлення додаткових деталей або пояснень. Синтаксична структура мови-джерела може бути більш розгалуженою та деталізованою, і використання такої структури в іспанській мові може збільшити кількість додаткової інформації у реченні.

У деяких випадках запозичення може призвести до того, що граматичні структури мови-джерела можуть втручатися в граматичні структури мови

перекладу. Це може призвести до нелогічних конструкцій у мові перекладу, які відрізняються від загальноприйнятих синтаксичних норм.

Таким чином, запозичення мають потенціал модифікувати синтаксис мови, вносячи інновації у способи формування словосполучень та речень, а також впливаючи на їхню структуру та порядок слів. Це сприяє більшій варіативності та адаптивності у висловлюваннях, однак вимагає додаткової уваги до коректності та ясності цих нових виразів.

На фонетичному та фонологічному рівнях, іспанська мова впливає на артикуляцію та звучання запозичених слів. В процесі їх інтеграції в іспанську мовну систему, відбуваються численні адаптації, щоб забезпечити, що ці слова будуть правильно вимовлені в контексті іспанської мови.

Одним з основних аспектів адаптації на фонологічному рівні є звукова асиміляція. Звуки, які є рідкісними в іспанській мові, змінюються або асимілюються до звуків, присутніх в іншій мові. Наприклад, звуки, які відсутні або рідкісні в іспанській мові, спрощуються або трансформуються для полегшення вимови.

Звукові зміни включають адаптацію приголосних і голосних звуків.

Звуки, які важко вимовляються іспаномовними, можуть бути замінені іспанськими звуками, схожими за артикуляцією та звучанням. Наприклад, поєднання приголосних, характерні для мови оригіналу, можуть бути замінені подібними, але вже існуючими в іспанській мові приголосними.

Адаптація з фонологічного аспекту передбачає пристосування запозиченого слова до правил іспанської фонотактики. Це передбачає перестановку звуків у слові або додавання голосних таким чином, щоб вони відповідали прийнятним звуковим комбінаціям цільової мови.

Зокрема, запозичення слів призводить до появи в іспанській мові нових голосних і приголосних звуків. Це створює нові фонетичні можливості для мовця і збільшує звуковий арсенал для більш точної вимови запозиченого слова.

Крім того, важливим аспектом адаптації на фонологічному рівні є зміна наголосу. Наголос у запозичених словах варіюється залежно від місця, беручи до уваги систему наголошення іспанської мови.

Отже, фонологічний та фонетичний рівень іспанського запозичення потребує адаптації, щоб забезпечити його правильне відтворення, вимову та відповідність фонологічним та фонетичним правилам мови перекладу.

Морфологічний рівень є одним з найважливіших аспектів адаптації запозичень до іспанської мовної системи. Вплив запозичень на іспанську морфологію можна спостерігати як на рівні словотвору, так і на рівні граматичної структури.

Перш за все, запозичені слова можуть відмінюватися відповідно до граматичних правил іспанської мови. Це означає, що запозичення можуть змінювати рід, число та відмінок.

Наприклад, в іспанській мові запозичення можуть стояти в родовому відмінку і відмінюватися за звичайними граматичними правилами.

Деякі запозичені слова підлягають афіксальному додаванню, коли до них додається префікс або суфікс для утворення похідного слова. Це може створити нове слово на основі кореня запозиченого слова, яке вже відповідає іспанським морфологічним нормам. Наприклад, іспанське запозичення "*fútbol*" використовується для утворення таких похідних слів, як "*futbolista*" (футболіст) і "*futbolístico*" (футбольний).

Крім того, запозичені слова в іспанській мові можуть бути гнучко адаптовані до її граматичної структури, зокрема прикметники, які змінюються за родами та числами, щоб відповідати контексту. Це дозволяє більш точно передавати нюанси та семантичні відтінки в перекладі.

На морфологічному рівні, введення запозичених слів може змінювати синтаксичну структуру речень у іспанській мові. Через унікальні граматичні характеристики цих слів, іспанська мова адаптується, щоб інтегрувати їх, забезпечуючи при цьому логічність та граматичну коректність. [9].

Отже, морфологічні аспекти адаптації запозичених слів у іспанській мові охоплюють такі процеси, як плюралізація, відмінювання, афіксація та синтаксична адаптація. Це забезпечує їхню інтеграцію в іспанську мовну систему, дозволяючи їм функціонувати на рівні словотворення та граматики.

Хоча запозичення можуть викликати дискусії серед мовної спільноти, деякі вважають, що вони можуть впливати на природну красу іспанської мови, важливо пам'ятати, що мова постійно змінюється та адаптується. Запозичення відображають культурні та соціальні зміни, збагачуючи мову і розширюючи її здатність виражати сучасні ідеї та концепції.

РОЗДІЛ 2

ЛЕКСИЧНІ ЗАПОЗИЧЕННЯ В ІСПАНСЬКІЙ МОВІ

2.1 Шляхи збагачення словникового складу сучасної іспанської мови

На структуру слів у мові неминуче впливає світова глобалізація, щоденні зміни в суспільстві та досягнення науки й техніки.

Неологізми походять від постійної динаміки суспільства, яку передає їхня мова.

Існує кілька підходів до поповнення мовного словникового запасу: структура, форма та запозичення тощо. У нашому дослідженні ми поєднуємо морфологічний і семантичний методи в один словотвірний метод. Іспанська мова використовується для творення неологізмів і запозичень. Цей поділ є частиною процесу.

Аналіз неологізмів призвів до виділення слів, які зазвичай використовуються в іспанській мові як моделі.

Префіксація - це окреме словотворення в іспанській мові, де префікс має латинське або грецьке походження. Список префіксів включає *cardio*, *macro*, *mega*, *socio*, *tele* тощо. Префікс *auto* може мати два значення: по-перше, він вказує на те, що дія спрямована на людину, наприклад *autocondenarse* для самозахисту, по-друге, за допомогою медикаментів чи суїциду, по-третє, завдяки автоматизації процесу.

Закінчення дієслова, яке виражає себе, *auto*, також присутнє поряд з префіксом “*auto*”.

У творенні слів переважає практика використання суфіксації. Зростання світу спонукає до появи нових видів діяльності (*ero/ або, ista*) для позначення осіб, які щось роблять. Людина, яка користується Facebook, відома як *facebookero*, тоді як він або вона працює в транспортній компанії спортивної команди, *fichador i mileurista* - це всі типи працівників, які заробляють приблизно 1000 євро. Такі неологізми, як *googlear i tuitear*, були створені в результаті зростання значення інформаційних технологій, коли для

спілкування використовувалися пошукова система Google, Twitter і Whatsapp. Додавши до основи назв соціальних мереж закінчення *ar/ear*, від цих слів можна утворити дієслово. Приклади включають *Google + ar*, *Tuit + ear* і *whatsapp + ears*.

Синтаксис перетворює поєднання слів в одне поняття. Таких новоспечених слів в електронному словнику NEOMA 109. Наприклад, коли ви поєднуєте слова термометр і світ, “час” означає вимірювання середньої температури клімату Землі. У результаті можливий “нульовий ряд”, коли людина хоче фінансово підтримати захід, але не має наміру брати в ньому участь [9].

Завдяки синтаксису з’явилося багато нових слів, пов’язаних зі сферою туризму. *Turismo Active Recreation* і *Playa Beach Recreation Turismo de Sol* – два основні напрямки туризму. Із зростанням туристичного сектору зростає і нестабільність. У *Turismo Sanitario* займаються оздоровчим туризмом, спрямованим на лікування в країнах, які відвідуємо. Деякі поняття мають синоніми. Вид сталого туризму, який прагне зберегти матеріальну та культурну спадщину, а також природу, називається туристично-екологічним туризмом або екотуризмом. Цей неологізм можна замінити виразами “*turismo de la naturaleza*”, “*turismo responsable*”, “*turismo sostenible*” або “*turismo verde*”. Туризм для літніх людей, який задовольняє потреби старшого покоління, відомий як “*turismo de la tercera edad*” або “*turismo senior*”. Семантична деривація наділяє слова новими значеннями в мові.

Стипендіати програми *Erasmus* називаються *Erasmus*. Цей неологізм є прикладом метонімічного переносу, коли іменник переходить із класу власних імен до загальної назви. Це дало слову форму множини. У процесі перегляду часто використовуються метафори, які переносять властивості одного об’єкта на інший. Цей спосіб словотвору особливо ефективний, коли пов’язаний з інформаційними технологіями. Наприклад, семантичний неологізм “посилання” спочатку означав “з’єднання”, але тепер він означає посилання на веб-сайт. Слово “*nube*” стосується хмари як природного явища та програми

для зберігання та обробки інформації, завантаженої в Інтернет. Сьогодні велика увага приділяється як фізичному, так і психічному здоров'ю людини. Прикметник “токсичний” не тільки стосувався фізичної шкоди чи токсичності, але також використовувався в міжособистісних стосунках.

Фразеологізм *triangulo de las Bermudas* став фразеологізмом після переосмислення. Хоча ми всі знаємо його початкове значення як назви місця, значення фрази походить від характеристик Бермудського трикутника, місця, де речі втрачаються і відбуваються явища, які неможливо зрозуміти.

Приклади, створені методом словоскладання, демонструють, як можна поєднувати різні слова для створення нових значень. Наприклад, слово *pararrayos* поєднує *parar* (зупиняти) та *rayos* (блискавки), що означає пристрій для захисту від блискавок. В залежності від контексту, це може означати блискавковідвід, або систему захисту від перенапруги.

У сфері спорту, особливо у футболі, іспанська мова також багата на неологізми. Наприклад, слово *rojiblanco*, що складається з *rojo* (червоний) та *blanco* (білий), використовується для опису футбольної команди з червоно-білою формою. Це слово може відноситися до футбольної команди Атлетіко Мадрид. Аналогічно, *azulgrana*, що поєднує *azul* (синій) та *granate* (гранатовий), використовується для опису команди Барселона, відомої своєю синьо-гранатовою формою. Іншим прикладом словотворення є термін *blanquiverdismo*, який використовується для позначення прихильників футбольного клубу Ельче. Цей новий словниковий елемент складається з кольорів командної форми - *blanco* (білий) та *verde* (зелений), з'єднаних сполучною голосною та завершених суфіксом *-ismo*, що вказує на ідеологію або рух.

Ця аббревіатура вказує на бажання заощадити мовні сили та час. Вони створені з усічених слів або скорочених фраз. Наприклад, іменник “*frigorifico*” “холодильник” тепер “*frigo*”. Неологізм *sympa* походить від фрази *sin pagal* без оплати. Цей термін описує ситуацію, коли людина залишає заклад, не заплативши за надані послуги. Можна спостерігати, що поєднання

прийменник + дієслово стало іменником і набуло характерних для нього властивостей (роду і числа). *Lactea* - аббревіатура виробництва молока походить від фрази *industria lactea*. Неологізми як прикметники у словосполученнях набули властивостей іменників через підрядність [7].

Акроніми — це один із видів аббревіатур. Як приклад, слово *Telethon* є поєднанням *television* (телебачення) та *marathon* (марафон), що описує тривалу телевізійну програму з метою збору коштів. Такий термін відноситься до події, де учасники збираються для підтримки благодійної справи через телевізійний марафон.

Драма - це жанр, який поєднує в собі елементи комедії та драми та складається зі скорочених слів *drama drama ma media comedy*. Акроніми набувають ознак тієї частини мови, до якої належить іменник. Наприклад, у аббревіатурі *гастробар* (заклад громадського харчування *bargastronomico*) іменник є іменником. Отже, неологізм *гастробар* є іменником. Всього в рамках дослідження було проаналізовано 1566 прикладів словотворення.

Найпоширенішим способом були префікси, які становили 56% від загальної кількості прикладів, а суфікси та префікси з латинськими та грецькими коренями становили відповідно 23,4% та 23,2%.

За цими показниками йдуть синтаксис, семантична похідність і словотвір із показниками 7%, 6,6% і 6,4%.

На інші схеми словотворення припадає 3,65 %, на акроніми та аббревіатури - 2,1 % і 1,8 % відповідно.

Другу групу неологізмів складають запозичення. Більшість слів іспанської мови запозичені з англійської. Виділимо неасимільовані неологізми: *Airsoft Video Games*, *Bitcoin* - багато таких неологізмів увійшли в мову з розвитком технологій, як-от *Bitcoin*, *chat chat*, *keynote*, тизер рекламних повідомлень тощо. *Cash Cash*, *машинний концепт-кар*, створений для демонстрації нових технологій дизайну та виробництва, капкейк, невеликий пиріг у формі прикрашеної чашки, продаж через електронну комерцію,

продаж і купівля в Інтернеті, фінал плей-оф Чемпіонату, персональний тайм-менеджмент, який потрібно завершити завдання.

Англійські запозичення, що асимілювалися в мові, є меншістю. Неологізм *aifon* - айфон адаптований до іспанської мови, і про це свідчать наступні зміни.

Для дотримання іспанських фонетичних правил першу літеру і замінено на *ai*. Іспанська не має комбінації *ph*, тому її замінили на звичайну *f*. Слова позначені тильдою. Це пов'язано з тим, що слова мають наголос на передостанньому складі. Іменник “*vegano vegan*” після асиміляції набув і чоловічого, і жіночого роду. Наступне найпоширеніше запозичене слово походить з каталанської. Це зрозуміло з географічного положення та політичного контексту. Каталонія - автономне співтовариство в Іспанії. Більшість каталонських запозичених слів не були прийняті в іспанську. Наприклад, *paraeta* - це громадський протест, а *torispol* - довгий тротуар.

Більшість французьких запозичень не пройшли стадію адаптації і закріпилися в мові. Сьогоднішній *a la page* - це дерев'яні меблі буазері з полицями, які повністю закривають стіну, надаючи відчуття елегантності, з якою щось робиться. Фонетичний вигляд неологізму зберігається, а написання слова залишається незмінним. Цей словник містить лише кілька запозичених слів з французької мови. Наприклад, неологізм *estocaje syllable* має префікс початкової літери *e-*. Більшість інновацій у мові відбуваються цілком “легітимними” способами. Тобто вони утворюються за моделлю продуктивного словотворення, яка діє в мові. Найчастіше це відбувається за допомогою суфіксів і префіксів, але трохи частіше за допомогою закінчень і побудови слів. Багато неологізмів є результатом розвитку нових значень слів, які давно були в словнику.

Деякі “нові слова” з'являються в пресі з дивних, але дуже поширених причин є наслідком помилки або описки автора, друкарки тощо, в результаті якої неправильно, але стилістично вдало вжито маловідоме широкому загалу

слово. Потім це слово підхопили інші письменники, воно прижилося і поширювалося з газети в газету [8].

Групи іменників з неузгодженими означеннями особливо поширені в неологізмах. Якщо означення, виражене іменником без прийменника, не узгоджується з підрядним словом ні в роді, ні в числі, то означення називається суперечливим. Окремі неузгоджені визначення потрапили в ЗМІ з рекламної мови, яка часто використовує так званий телеграфний стиль (пропускаються прийменники, інші службові слова, допоміжні дієслова тощо).

2.2 Процес адаптації запозичень в іспанській мові. Асиміляція запозичень в іспанській мові

Як зазначив О. Сологуб, процес запозичень є довготривалим, поступовим і не відбувається спонтанно. Цей процес включає кілька етапів і етапи, на яких структурні елементи іноземної мови поступово набувають морфологічних властивостей мови-реципієнта.

Увійшовши в мову реципієнта, слова проходять процес асиміляції.

І. Арнольд визначає це як адаптацію фонетичних, граматичних, семантичних і графічних аспектів до мовної системи реципієнта [4].

Процес адаптації іншомовного слова включає кілька етапів. По-перше, це слово використовується в галузі техніки, до якої воно відноситься. Примітно, що елементи запозичених одиниць вводяться в мову з оригінальним написанням і звучанням. Деякі слова зберігають свою форму без орфографічних чи морфологічних змін, які закріплюються в мові.

Коли іншомовне слово відділяється від своєї звичної мовної структури, можуть виникати непередбачувані зміни та відхилення, що проявляються у варіаціях вимови та написання. У семантичному контексті, двозначність відіграє ключову роль у керуванні цим процесом, дозволяючи словам приймати конкретні значення, незалежно від будь-яких існуючих семантичних шаблонів або асоціацій. Через новизну цього явища, для забезпечення

зрозумілості, словам часто приписують додаткові визначення, такі як синоніми або пояснення.

На другому етапі процесу асиміляції запозичення виявляє свою дійсність як нове слово і вступає в процес інтеграції в нову мовну систему.

Цей процес може тривати нескінченно. Це призводить до зміни статусу цієї лексичної одиниці з варваризму на запозичення. Воно вже стає окремим елементом, вживаним у мові носіїв, які фактично не визнають його іноземним. Процес адаптації, який також називають натуралізацією конкретного варварства, передбачає його впровадження на всіх рівнях мови реципієнта.

На фонетичному, графічному та морфологічному рівнях можуть бути внесені деякі зміни для адаптації до іспанських графічних стандартів і відтворення звуків цільової мови. Цей процес називається голосовою асиміляцією. Запозичення можуть містити фонем, невідомі в цільовій мові, тому вони перетворюються відповідно до правил мови запозичення або замінюються найбільш схожою фонемою, якщо подібної фонем не існує [12].

Аларкос зазначає, що в різних мовах існують різні правила поєднання фонем, що призводить до того, що немає універсальних норм, крім можливих комбінацій приголосних і голосних. Крім того, звукові адаптації відрізняються залежно від носія мови, особливо від того, є він одномовним чи двомовним.

Двомовні носії, як правило, використовують фонетичну модель вихідної мови, тоді як одномовні носії намагаються адаптувати звуки до своєї рідної мови. Під час мовленнєвої адаптації можуть виникнути різні типи мовленнєвих особливостей, зокрема: асиміляція (заміна фонем, типових для мови перекладу), метаза (перестановка звуків) і додавання звуків.

Вимова слів, запозичених з англійської мови, може бути складною для іспаномовних осіб, оскільки вони часто стикаються з труднощами при спробі точно відтворити звуки цих слів. Особливі труднощі викликають складні групи приголосних. Наприклад, в іспанській мові літера “h” на початку слова зазвичай не вимовляється, що контрастує з англійською вимовою, як у слові “hobby” [óbi]. Іншим прикладом є вимова “st” на початку слова, як у “stadium”

[estádium], що також може бути незвичним для іспанців. Щодо літери “w”, її вимова може варіюватися: “whisky” [guísqui], “website” [wébsait], або навіть опускається, як у “wrap” [ráp] [16].

Процес додавання іноземних слів у нову мовну систему є більш складним, ніж проста заміна звуків на відповідні літери. Спочатку, ці слова можуть існувати у декількох формах написання, оскільки їхня первісна алфавітна система може суттєво відрізнятися від тієї, до якої вони інтегруються.

З плином часу, варіативність у написанні зменшується, і стабілізуються лише ті форми, які найкраще адаптовані. Також відбувається морфологічна інтеграція, коли слова починають відповідати граматичним нормам приймаючої мови, таким як рід і число в іспанській мові. Хоча слово може частково адаптуватися, деякі елементи з його іншомовного коріння можуть залишитися незмінними.

Дані процеси можуть призвести до певних труднощів для мовців. Наприклад, утворення множини слова “club” може мати три можливих варіанти: “los clubs” - англійський варіант з використанням закінчення -s, “los clubes” - адаптований до іспанської системи варіант з додаванням закінчення -es, та “los club” - варіант, де артикль вказує на кількість.

Коли запозичені терміни інтегруються в мову настільки, що стають її невід'ємною частиною, вони можуть проявлятися у різноманітних формах. Ці слова можуть бути використані для створення нових похідних слів, які слідують правилам словотворення мови. Наприклад: *computadora, computar, computación* ; *robot, robotizar, robotización*; *Internet, internauta* .

Можуть бути використані в нових словосполученнях, таких як “voz en off” [12].

Утворення похідних слів за допомогою суфіксів є одним з найбільш продуктивних способів. Наприклад:

Суфікси для іменників переважно додаються до іменників, прикметників та дієслів:

-ería: [Sust + -ería] - jeansería, hamburguesería;

-ista: [Sust + -ista] - windsurfista, clubista;

-ante: [Verbo + -ante] - flipante;

-dor: [Verbo + -dor] - procesador, programador; [Sust + -dor] - graficador;

-era: [Sust + -era] - disquetera;

-iento: [Verbo + -iento] - aparcamiento;

-ismo: [Sust + -ismo] - esnobismo;

Зменшувальний: -ito : [Sust + -ito] - busito;

Прикметникові: -ero [Sust + -ero] - softbolero;

-ístico [Sust + -ístico] - futbolístico;

Прислівниковий : -mente [Adj + -mente] - futbolísticamente.

Дієслівні суфікси менш продуктивні, вони додаються до іменників, прикметників, дієслів:

-ear : [Sust + -ear] - liderar, zapear, hackear; [Verbo + -ear] - printear, dropear, updatear, zipear.

-ar : [Verbo + -ar] - chutar, clicar, flirtar; [Adj + -ar] - digitar; [Sust + -ar] - tatuar, displayar.

-izar : [Adj + -izar] – digitalizar, inicializar.

Розглянемо слово *ticket* - *icn. entrada*, в структурі якого відбулись орфографічні та фонетичні зміни від прототипу до форми, яка є найбільш наближеним варіантом за всіма характеристиками до іспанської мови: *ticket - tiquet - tique - tiquete*. За аналогією з *billete* слово набуває категорію чоловічого роду за рахунок відповідного закінчення -e. А форма множини утворюється згідно з правилами іспанської граматики, тобто за рахунок додавання закінчення -s [16].

Запозичення є результатом тривалих історичних мовних зв'язків та їх активного змішування, а тому відіграє важливу роль у лексичному складі багатьох мов. Зі зростанням ролі культурних і економічних зв'язків між людьми і націями, а також у процесі глобалізації тісна взаємодія мов робить умовним виникнення множинних зв'язків.

2.3 Роль англiцизмiв в сучаснiй iспанськiй мовi

Бiльшiсть запозичень, активно вживаних у газетах та iнших ЗМI, є англiцизмами. Це не є унiкальним для iспанськiй мови. Англiцизм - запозичене з англiйськiй мови слово, яке має рiзне значення, флексiю тощо [8, с. 20].

Сьогодні iспанська, як i iншi мови, розширює свiй словниковий запас за рахунок iноземних запозичень. Англiцизми (*anglicismos*) з'явилися в iспанськiй мовi з XVIII ст. Їх асимiляцiя iнодi вiдбувалася повiльно.

До XVIII ст. вiдносять виникнення таких слiв, як, наприклад, *dendy, club, vagón, yate, túnel, tranvía, mitin, líder, reportero, turista, tenis, festival, etc* [9]. Мовознавець Чернявськi де Богдан-Ельса подає таку класифiкацiю англiцизмiв [7, с. 78]:

- спортивнi термiни: *fútbol, gol, pinalty, tenis, boxeo, hockey, póquer, criquet* тощо;
- полiтичнi i соцiальнi термiни: *líder, detective, gangster, boycott, trust, contol* тощо;
- промисловi термiни: *craqueo, tonelaje, rayón, nylon* тощо;
- термiни, якi вiдносяться до журналістики: *reportero, panfleto, interviú* тощо;
- продукти споживання: *sandwich, whisky, bistec, lunch, ponche* тощо;
- слова, що вiдносяться до предмету одягу: *casimir, franela, jersey, suéter* тощо;
- iншi: *folklore, bar* тощо.

Т. Арбекова досліджує проблему англiцизму та класифiкує його на три види.

1. Транскрипцiя - тобто аудіотехніка, яка зберiгає аудіоформат.
2. Транслiтерацiя - спосiб заміни лiтер iншомовного слова лiтерами рiдного слова.
3. Калькування передбачає використання асоцiативних понять i структурних моделей слiв або фраз.

Вплив англійської мови на іспанську є відносно недавнім явищем порівняно з впливом інших мов. Зростаючий вплив англійської мови досяг піку в 20 столітті з початком Другої світової війни, і Сполучені Штати стали однією з провідних націй на світовій арені. Однак за цей короткий проміжок часу цей вплив став дуже помітним і ввів в іспанську мову велику кількість нових слів. Королівський іспанський словник визначає термін “англіцизм” наступним чином: “1. *Giro o modo de hablar propio de la lengua inglesa*. 2. *Vocablo o giro de la lengua inglesa empleado en otra*. 3. *Empleo de vocablos o giros ingleses en distintos idiomas*”. У цьому дослідженні найважливішим є друге визначення, згідно з яким англійські слова, що зустрічаються в інших мовах, називаються британськими. Е. Лоренцо у своїй книзі “Іспанські англіцизми” класифікує англіцизми на чотири групи, знову ж таки відповідно до ступеня їх адаптації до іспанської мови.

Основною відмінністю класифікації Лоренсо від тієї, що дав Бернадес, є наявність четвертої групи, до якої Лоренсо відніс семантичні кальки, такі як *rascacielos*, що є калькою англійського слова *skyscraper*. Англіцизми використовуються в багатьох областях іспанської мови. До них належать спорт, кіно, бізнес, технології, наука, гастрономія, автомобільна термінологія тощо. Приклади найбільш часто використовуваних англіцизмів в іспанській мові: *online, password, fake, marketing, business, ranking, sandwich, grill, burger, autoestop, bo, footing, goalkeeper*.

У сучасному мовознавстві немає загальноприйнятого визначення поняття “запозичення”. Це пояснюється тим, що подвійність розуміння цього терміну дуже важко відобразити в одному визначенні. Запозичення - це як сама одиниця, так і процес перенесення з однієї мови на іншу. Основною причиною виникнення такого явища є зіткнення мови з новим предметом, для позначення якого в мові не існує слова. Причому і предмет, і слово для його назви запозичені. Існує багато класифікацій запозичених слів, але більшість з них базується на ступені відповідності запозиченого слова в основній мові. Історія контакту між арабською та іспанською мовами набагато довша, ніж

між англійською та іспанською. Тому їхні узуси такі різні в сучасній іспанській мові [13]. Коли тісний контакт припинився в 15 столітті, арабська була настільки асимільована, що іспаномовні її більше не визнавали як запозичення.

Їх узус залишилися в освоєних на той час районах, де лідерами були араби. З іншого боку, англіцизм все ще вважається новою та неадаптивною лексичною одиницею, яка займає сучасну сферу людського життя та знання. Це дослідження дало додаткові висновки. Королівська академія іспанської мови відкрито прагне запобігти розповсюдженню іспанської мови англіцизмами. Вона закликає уникати надмірного використання таких аналогів, де вони існують, і замінювати запозичені слова оригінальними іспанськими словами.

2.4 Функціонування запозичень у іспаномовних сучасних текстах

Запозичення - це мовна одиниця, яка передається від однієї мови до іншої через міжмовний контакт. До запозичень належать лексика, фонетика, граматики, орфографія тощо. Запозичення відіграють важливу роль у відображенні розвитку та багатства мови, культурно-історичних зв'язків між людьми. Функція запозичень у сучасному іспанському письмі залежить від багатьох факторів, таких як обсяг, стиль, жанр, регіон, соціальний статус, освіта та вік [3, с. 89].

Запозичення виконує різноманітні функції, зокрема:

1. Називна - вживається для вказівки на нові поняття, явища чи предмети, які не мають відповідників у рідній мові. Наприклад: *internet, blog, email, hacker* тощо.

2. Експресивна - запозичення використовується для створення емоційної, критичної чи жартівливої атмосфери. Наприклад: *cool, fashion, sexy, OK* тощо.

3. Стилiстична - запозичення використовується для надання тексту певного стилю, характеру чи забарвлення, а також для підкреслення

приналежності до певної соціальної групи, професії, субкультури тощо. Наприклад: *rap, hip-hop, skate, graffiti* тощо.

4. Диференціація - запозичення використовується для використання однакових або подібних понять, явищ чи предметів, які мають відповідник у рідній мові, але відрізняються певними характеристиками. Наприклад: *whisky* і *viski*, *football* і *футбол*, *rock* і *рок* тощо.

Сучасні іспанські запозичення походять із різних джерел, але більшість із них походить з англійської мови, мови міжнародного спілкування, науки, техніки, культури та спорту. За дослідженнями М. Ковальчика, близько 70% запозичених речень походять від іспанських англіцизмів. Інші джерела запозичень включають французьку, німецьку, італійську, арабську та індійську мови. Сучасні іспанські запозичення можуть бути адаптовані до системи рідної мови на багатьох рівнях: фонетичному, графічному, морфологічному, синтаксичному та семантичному. Налаштування можуть бути повними, частковими або неіснуючими [11, с. 27]. Наприклад:

- Повна адаптація - запозичення повністю підпорядковане правилам вимови, написання, побудови слів, відмінювання, відмінювання та значення вашої рідної мови. Наприклад: *golf - golfo, tenis - tenista, sandwich - sándwich*.
- Часткова адаптація - запозичення відповідає правилам рідної мови лише на деяких рівнях, але зберігає характеристики мови-донора на інших рівнях. Наприклад: *parking - parking, jazz - jazz, marketing - marketing*.
- Адаптації немає. Запозичення ні на якому рівні не відповідає правилам рідної мови і зберігає форму та значення мови-донора. Наприклад: *software - software, web - web, online - online*.

Запозичені слова - це слова, які перейшли з однієї мови в іншу в результаті мовних контактів. В іспанській мові є запозичення з багатьох мов, зокрема з латини, арабської, французької, англійської та індіанських мов. Нижче наведено приклади іспанських літературних творів і текстів, в яких використовуються запозичені слова:

- Арабські запозичення: багато слів починаються з al-, su- або az-, наприклад, algodón (бавовна), sultan (султан), azucar (цукор). Багато арабських слів з'являється в “Дон Кіхоті” Мігеля де Сервантеса, одному з найвідоміших творів іспанської літератури:

...y así, sin dar parte a persona alguna de su intención, y sin que nadie le viese, una mañana, antes del día, que era uno de los calurosos del mes de julio, se armó de todas sus armas, subió sobre Rocinante, puesta su mal compuesta celada, embrazó su adarga, tomó su lanza, y por la puerta falsa de un corral salió al campo con grandísimo contento y alborozo de ver con cuánta facilidad había dado principio a su buen deseo. Mas apenas se vio en el campo cuando le asaltó un pensamiento terrible, y tal, que por poco le hiciera dejar la comenzada empresa; y fue que le vino a la memoria que no era armado caballero, y que, conforme a ley de caballería, ni podía ni debía tomar armas con ningún caballero; y puesto que lo fuera, había de llevar armas blancas, como novel caballero, sin empresa en el escudo, hasta que por su esfuerzo la ganase. Estos pensamientos le hicieron titubear en su propósito; mas pudiendo más su locura que otra razón alguna, propuso de hacerse armar caballero del primero que topase, a imitación de otros muchos que así lo hicieron, según él había leído en los libros que tal le tenían. En lo de las armas blancas, pensaba limpiarlas de manera, en teniendo lugar, que lo fuesen más que un arminio; y con esto se quietó y prosiguió su camino, sin llevar otro que aquel que su caballo quería, creyendo que en aquello consistía la fuerza de las aventuras -

.....і тому, нікому не повідомивши про свій намір і не помітивши його, одного ранку, перед світанком, який був одним із спекотних днів місяця липня, він озброївся всією своєю зброєю, піднявся на Росінант, Одягнувши свій погано сконструйований шолом, він обійняв свій щит, узяв спис і через фальшиві двері загону вийшов на поле з великою радістю та радістю, побачивши, як легко він дав початок своєму доброму бажанню. Але ледве він побачив себе в полі, як страшна думка вразила його, та така, що мало не змусила його покинути розпочату справу; і спало йому на думку, що він не лицар і що, згідно з лицарським законом, він не може і не повинен брати зброю з жодним лицарем;

і оскільки він був, йому довелося носити білу зброю, як новий лицар, без роти на своєму щиті, доки він не здобув її своїми зусиллями. Ці думки змусили його вагатися у своїй меті; Але оскільки його божевілля переважало більше, ніж будь-яка інша причина, він запропонував посвятити в лицарі першу людину, на яку він наткнеться, наслідуючи багатьох інших, які це зробили, згідно з тим, що він читав у книгах, які називали його таким. Що ж до холодної зброї, то він задумав очистити її так, щоб вона в разі чого була кращою за армінійську; і з цим він зупинився і продовжив свій шлях, не взявши іншого, крім того, якого хотів його кінь, вірячи, що в цьому криється сила пригод.

- Латинські запозичення: багато слів, що належать до наукових, філософських, юридичних і релігійних термінів, наприклад, аналіз, філософія, демократія, ангел. Один з найвидатніших іспанських філософів, Хосе Ортега-і-Гассет, використовує багато латинських слів у своїх есеях, наприклад, у “Револьті мас”:

La vida humana es, pues, radicalmente histórica. Y no lo es porque tenga una historia, o varias historias, sino porque es constitutivamente historia. El hombre no tiene naturaleza, sino que tiene... historia. El hombre no es, sino que se hace. No es un ser, sino un quehacer. No es un dato, sino un destino. Y no es un destino ciego, sino un destino que el hombre se da a sí mismo. El hombre es el que se hace a sí mismo, y no sólo se hace a sí mismo, sino que se hace haciendo. El hombre es el que hace, y el que hace haciendo es el que hace historia. La historia no es algo que le suceda al hombre, sino algo que el hombre hace. La historia es el hacer del hombre, el hacerse del hombre, el hacerse haciendo - Отже, людське життя радикально історичне. І не тому, що вона має історію чи кілька історій, а тому, що вона конститутивна історія. У людини немає природи, але є... історія. Людина не існує, а стає. Це не буття, а завдання. Це не факт, а доля. І це не сліпа доля, а доля, яку людина дає сама собі. Людина - це той, хто творить себе, і він не тільки створює себе, але й діє. Людина - це той, хто робить, а той, хто робить, роблячи, - той, хто творить історію. Історія - це не те, що

відбувається з людиною, а те, що людина робить. Історія - це створення людини, створення людини, створення діяльності.

- Французькі запозичення: багато слів, пов'язаних з модою, кухнею, мистецтвом і літературою. Наприклад, бюст, шампанське, жанр, роман, повість. Беніто Перес Гальдос, один з найвпливовіших іспанських письменників 19 століття, використовував багато французьких слів у своїх романах, наприклад, в “Фортунаті і Хакінті”:

Era la señora de Santa Cruz una mujer de treinta y seis años, alta, esbelta, de formas correctas y elegantes, morena, con ojos negros y rasgados, nariz fina, boca regular, dientes magníficos. Vestía con exquisito gusto, sin afectación ni extravagancia, y su porte y continente revelaban una educación esmerada, un trato constante de la buena sociedad, un conocimiento profundo de las reglas del mundo. Su lenguaje era puro, sin cursilerías ni vulgarismos; su voz argentina y timbrada; su risa franca y sonora. Era aficionada a la música y tocaba el piano con soltura y expresión; leía mucho, sobre todo novelas francesas, y tenía una cultura bastante sólida y variada. No era una mujer hermosa, pero sí muy agradable y simpática, de esas que cautivan y fascinan sin saber cómo ni por qué - Місис Санта Круз була тридцяти шестирічною жінкою, високою, стрункою, правильних і витончених форм, смаглявою, з чорними розкосими очима, тонким носом, правильним ротом і чудовими зубами. Він одягався з вишуканим смаком, без пристрасті чи екстравагантності, і його постава та поведінка виявляли ретельний виховання, постійне ставлення до доброго суспільства, глибоке знання законів світу. Мова його була чиста, без кудловин і вульгаризмів; його аргентинський і тембровий голос; його відвертий і дзвінкий сміх. Вона любила музику і грала на фортепіано з легкістю та виразністю; Він багато читав, особливо французькі романи, і мав досить солідну та різноманітну культуру. Вона не була гарною жінкою, але була дуже приємною і доброзичливою, однією з тих, хто захоплює і зачаровує, не знаючи, як і чому.

- Англійські запозичення: багато слів, пов'язаних із сучасними технологіями, спортом, бізнесом і поп-культурою. Приклади: computador

(комп'ютер), fútbol (футбол), marketing (маркетинг), rock (рок). Карлос Руїс Сафон, один з найпопулярніших сучасних іспанських письменників, використовує багато англійських слів у своїх романах, наприклад, в “Тінь вітру”:

Aquella mañana, mientras me vestía para ir al colegio, mi padre me anunció que después de clase me llevaría a conocer el Cementerio de los Libros Olvidados. No era la primera vez que oía mencionar aquel lugar. En casa, el Cementerio de los Libros Olvidados era una especie de leyenda familiar, un enigma del que mi padre hablaba a menudo, pero siempre con pocas palabras y mucho respeto. Según él, el Cementerio de los Libros Olvidados era uno de los secretos mejor guardados de la ciudad, un laberinto oculto en el corazón del Barrio Gótico, donde miles de libros antiguos encontraban un refugio indefinido. Allí, en aquel santuario, los libros que ya nadie recordaba, los libros que se habían perdido en el tiempo, vivían para siempre, esperando llegar algún día a las manos de un nuevo le - Того ранку, коли я збирався йти до школи, батько оголосив мені, що після уроків поведе мене на Кладовище забутих книжок. Я не вперше чую згадку про це місце. Вдома “Кладовище забутих книжок” було своєрідною родинною легендою, загадкою, про яку часто розповідав мій батько, але завжди мало слів і з великою повагою. За його словами, Кладовище забутих книг було однією з найбільш збережених таємниць міста, прихованим лабіринтом у серці Готичного кварталу, де тисячі старовинних книг знайшли притулок на невизначений час. Там, у тій святині, книги, про які вже ніхто не пам'ятав, книги, які були втрачені в часі, жили вічно, чекаючи, щоб одного дня потрапити до рук нової книги.

Ідентичність іспанської мови була сформована через взаємодію з іншими мовами, які впливали на неї протягом спільної історії. Поглиблення політичних, економічних і культурних зв'язків Іспанії з різними країнами сприяло збільшенню мовних контактів, особливо з англійською мовою, яка виступає як міжнародний засіб комунікації у сферах політики, науки та комерції. Взаємодія між іспанською та англійською мовами є помітною.

У процесі запозичень слів з арабської, вони адаптувалися до особливостей іспанської мови. Іспанська мова переважно переймала ті терміни, які відповідали концептам, для яких не існувало відповідників у власному лексиконі. Найчастіше це стосувалося слів, пов'язаних з технічними, науковими, релігійними та політичними сферами.

ВИСНОВКИ

Як бачимо, слово “запозичення” має різні значення. Визначається як процес формування поняття з урахуванням іншомовних слів, афіксів, структур тощо в результаті іншомовного фонду та його процесів. У цій термінологічній подвійності прихована необхідність розрізняти два термінологічні поняття: фактичних запозичень з навчально-методичних матеріалів іноземної мови та засвоєння іншомовних слів. Вивчення слів у мові є діахронічною проблемою, оскільки воно виникає з часом.

Вибір запозичених слів з іноземних словників (тобто вибір із числа запозичених слів, що використовуються в певній мові) також стосується етимологічних та історичних аспектів.

Однак немає потреби посилатися на історію слів, коли розглядають такі питання, як частота запозичених слів у мові чи їхні лексико-семантичні зв'язки зі словами тієї самої теми чи семантичного поля, що спостерігаються в синхронічних розділах, їх хронологія в процесі їх проникнення в мову.

В основі нашого дослідження лежало припущення, що інтеграція та усталення іноземного слова в мовну систему приймаючої мови вимагає дотримання певних критеріїв: передача іноземного слова за допомогою фонетичних та орфографічних правил приймаючої мови; відповідність слова до граматичних норм та категорій приймаючої мови, а саме його граматична адаптація; фонетична адаптація іноземного слова; здатність слова до словотворення; семантична адаптація іноземного слова, або ресемантизація, яка включає появу нових значень та відтінків, їх відмінності від уже існуючих у мові слів; постійне використання в мові; для неспеціалізованих слів - їх застосування у різних жанрах літературної мови; для термінів - їх стабільне використання у відповідній термінологічній сфері, присутність певних парадигматичних та “значущих” (де значущість розглядається як важливість терміна, що визначається його відносинами з іншими термінами даної системи) зв'язків з термінами певної термінологічної галузі.

Особливості іспанської мови виникли під впливом контакту з мовами, які стикалися з іспанською шляхом загальноісторичного розвитку. Зростаючі політичні, економічні та культурні відносини між Іспанією та багатьма країнами світу призвели до розвитку та розширення мовних контактів між іспанською та іншими мовами, особливо англійською, яка утверджує свою роль міжнародної мови політики, науки, торгівлі. Взаємодія між іспанською та англійською очевидна.

Коли арабська була запозичена, її модифікації відбулися під впливом самої іспанської мови, а іспанська в основному запозичувала слова, які відповідали ще неназваним поняттям. Найчастіше запозичувалися слова, які відображали технічні, наукові, релігійні та політичні поняття. Процес запозичення арабської лексики був тривалим процесом, і запозичені слова поступово входили в загальний вжиток. Спочатку це слово вживалося в обмеженому і вузькому діапазоні. Деякі слова залишалися надбанням такого обмеженого кола людей, а інші проникали в усі верстви суспільства.

Значна частина запозичень має своє коріння в англійській мові. Однією з ключових причин цього є її зростаюча роль як основного засобу міжнародного спілкування в сучасному світі. Англійська мова також має значний вплив у глобальних контекстах, включаючи політику, соціальні зміни та економічні відносини. Особливо варто відзначити її роль у сфері інформаційних технологій, яка стрімко розвивається. Таким чином, англійська мова є нескінченним джерелом нових термінів, що відображає найсучасніші тенденції та інновації у світі технологій та комунікацій.

Шляхи поповнення іспанської мови іншомовною лексикою включають пряме запозичення англійських слів, а також використання кальки (транслітерація англійських слів за фонетичними принципами) і фразеологічних перекладів. Завдяки технічному прогресу та інноваціям, а також впливу англійських засобів масової інформації та культурних тенденцій багато англіцизмів було включено в іспанську мову.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бабич, Г.Н. (2010) *Lexicology: A Current Guide*. 200 с.
2. Дель Гаудіо, С. (2015). Італійський лексичний компонент в українській мові. № 2 (54). - С. 111-125.
3. Сингаївська, Г.В. (2013). Арабізми у сучасній іспанській мові : історія запозичення й особливості функціонування. Вип. 43 (3). - С. 108-115.
4. Сімонок, В. П. (2010). Семантико-функціональний аналіз іншомовної лексики в сучасній мовній картині світу. Харків. 31 с.
5. D'achille, P. (2003). *L'italiano contemporaneo*. Bologna: Ilmulino.
6. Washington adopta la medida antidumping cuando se prepara para renegociar el acuerdo de librecambio con sus socios norteamericano. 25.04.2017 Sandro Pozzi <https://elpais.com/economia/2017/04/25/actualidad/1493080727>
7. ...Nuestras vidas pueden ser diferentes, nuestro 'background', nuestras experiencias, pero esos momentos de conexión llegan de nuestras esperanzas, nuestros miedos, nuestras inseguridades.” 01.11.2019 Marie Claire <https://www.marieclaire.es/royal/articulo/meghan-markle-se-sincera-sobre-sus-miedos-einseguridades-631572617828>
8. Роман, В. В. (2018). Адаптація лексичних запозичень у мові-реципієнті (лінгвоісторіографічний аспект) (Дис. канд. філол. наук). Донбаський держ. пед. ун-т., Слов'янськ.
9. Alcaraz Ariza, M. A. (2000). *Anglicismos en el lenguaje de las ciencias de la salud* / Maria Angeles Alcaraz Ariza. Alicante: Universidad de Alicante.
10. Gerding, C. S., Fuentes, M. M., Gomez, L. A., Kotz, G. G. (2014).
11. Anglicisms: An active word-formation mechanism in Spanish. *Colombian Applied Linguistic Journal*, 16(1), 40-54.
12. Haugen, E. (1950). The analysis of linguistic borrowing. *Language*, 26(2), 210-223.
13. Lopéz, J. M. (2004). *El anglicismo en el español actual* (2^a ed.). Madrid: Arco Libros.

14. Morales, E. (2003). *Living in spanglish: the search for latino identity in America*. New York: St. Martin's Griffin.
15. Mouriz, H. S. (2015). Préstamos Lingüísticos en la Lengua Española Actual: Italianismos, Latinismos, Arabismos, anglicismos y Galicismos. *International Journal of Language and Linguistics*, 1, 41-53. Disponible en <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:sC8my21BKUJ:ijllnet.com/journals/Vol+ua>
16. Olano, O. (2004). *Lexicología y semántica lexica: teoría y aplicación a la lengua española*. Madrid: Ediciones Académicas.
17. O'Neill, M., Catalá, M. C. (1997). False friends: A historical perspective and present implications for lexical acquisition. *English language and literature studies*, 103-115.